

Sygn. akt II CSK 453/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku J. K.
przy uczestnictwie E. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt XV Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na jej oczywistej zasadności. Uważa on bowiem, że jego wniosek ustanowienie służebności przesyłu za wynagrodzeniem jest zasadny, a został oddalony wyłącznie wobec przyjęcia błędnego poglądu o możliwości zasiedzenia prawa odpowiadającego w swej treści służebności przesyłu.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Przedstawiony w skardze problem sprowadza się do podważenia utrwalonego już w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądu o możliwości zasiedzenia przez przedsiębiorstwo przesyłowe służebności, która w swej treści odpowiada służebności przesyłu. Jak wiadomo jeszcze w okresie poprzedzającym ustawowe uregulowanie służebności przesyłu wyrażano w orzecznictwie oraz w części piśmiennictwa zgodny pogląd, dopuszczający nabycie przez zasiedzenie, na podstawie art. 292 k.c. stosowanego w drodze analogii, służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłaj na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 r., III CZP 89/08, "Biuletyn SN" 2008, nr 10, s. 8). Wyrażone w tej uchwale stanowisko znalazło poparcie w wielu orzeczeniach tworzących ukształtowaną linię, której podsumowanie zawiera uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2013 r., III CZP 18/13 (OSNC 2013, nr 12, poz. 139) (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2008 r., III CSK 73/08, "Rejent" 2008, nr 7-8, poz. 222 i z dnia 31 maja 2006 r., IV CSK 149/05, niepubl., z dnia 12 grudnia 2008 r., II CSK 389/08, niepubl. oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2006 r., II CSK 112/06,

niepubl., z dnia 26 lipca 2012 r., II CSK 752/11, „Glosa” 2013, nr 1, z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11, niepubl., oraz z dnia 6 lipca 2011 r., I CSK 157/11, OSNC-ZD 2012, nr B, poz. 45).

Skarga kasacyjna zarzucająca nieprawidłowość tej utrwalonej linii orzeczniczej z powołaniem się na oczywistą zasadność i bez wskazania na nowe argumenty mogące świadczyć o jej wadliwości nie może być uznana za spełniającą warunki uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.